

نورخوزستان

روزنامه فرهنگی، اجتماعی، سیاسی صبح خوزستان

صاحب امتیاز: سیدمحمدطاهر موسوی زاده / مدیر مسئول و سردبیر: حسین حسین نژادیان / دبیر صفحات: محمد کاظم حاج سردار

نشانی: اهواز، آمانیه، خیابان انقلاب، بین سقراط و دز کوجه رشیدی پلاک ۸ – مجتمه مطبوعاتی نور
تلفن: ۴-۳۳۳۶۳۶۹۳ و ۲-۳۳۱۰۳۳۲۳۰

نمایر: ۰۲۳۳۶۳۶۹۱/کدپستی: ۶۱۳۳۸۶۳۷۴۳ /واتس‌اپ:۰۹۳۷۳۳۳۵۶۹

آیین نامه اخلاق حرفه ای: آیین_نامه_اخالق_حرفه‌ای/ www.NoorDaily.ir/
لینوگرافی و چاپ: نشر فرهنگ اهواز

نور خوزستان آنلاین: www.NoorDaily.ir/
روابط عمومی: NoorDaily@yahoo.com

سازمان ملل و بحران نظم جهانی؛ از بن بست شورای

امنیت تا معمای جانشینی گوترش

تفاوت در منشأ، طرف‌های درگیر و شرایط سیاسی، نشان می‌دهند که جامعه جهانی همچنان در مهار جنگ‌ها، منازعات و دستیابی به راه‌حل‌های پایدار با دشواری روبه‌روست.

این بحران‌ها را نمی‌توان صرفاً به ناکامی سازمان ملل تقلیل داد؛ اما در کنار اختلاف قدرت‌های بزرگ، محدودیت‌های شورای امنیت و دشواری اجرای تصمیم‌های بین‌المللی، فاصله میان انتظارات از نظام چندجانبه و ظرفیت عملی آن را آشکار می‌کنند.

سازمان ملل همچنان در زمینه دیپلماسی، امدادرسانی بشردوستانه، حمایت از آوارگان و مستندسازی نقض حقوق بین‌الملل نقش دارد. بااین‌حال، توان آن برای متوقف کردن جنگ‌ها یا تضمین اجرای تصمیم‌های سیاسی، به همکاری دولت‌ها و به‌ویژه میزان توافق قدرت‌های موثر وابسته است.

این همان محدودیتی است که بحران کارآمدی را از یک مسئله موردی به چالشی ساختاری تبدیل می‌کند از این رو، شورای امنیت در شرایطی با اختلافات داخلی مواجه است که تعداد منازعات در جهان به بالاترین سطح از پایان جنگ جهانی دوم رسیده است.

وقتی اختلاف قدرت‌ها جای اقدام جمعی را می‌گیرد بحران کارآمدی شورای امنیت را نمی‌توان صرفاً با تعداد قطعه‌نامه‌های تصویب‌شده سنجید. مساله اصلی این است که این نهاد در مواجهه با بحران‌هایی که منافع قدرت‌های بزرگ را درگیر می‌کنند، تا چه اندازه قادر است از اختلافات سیاسی عبور کند و به تصمیمی مشترک و قابل اجرا برسد.

ساختار شورای امنیت به پنج عضو دائم آن، یعنی آمریکا، روسیه، چین، انگلیس و فرانسه، حق وتو می‌دهد؛ امتیازی که در زمان تأسیس سازمان ملل با هدف حفظ مشارکت قدرت‌های بزرگ در نظام امنیت جمعی در نظر گرفته شد. اما همین سازوکار می‌تواند در شرایطی که منافع این کشورها با یکدیگر تعارض پیدا می‌کند، مانع اقدام شورا شود.

در چنین وضعیتی، حتی حمایت گسترده اعضای شورا نیز لزوماً به تصمیمی موثری منتهی نمی‌شود. مشکل، به استفاده رسمی از حق وتو محدود نیست. گاهی اختلاف میان اعضای دائم چنان جدی است که دستیابی به توافق پیش از رسیدن موضوع به مرحله رای‌گیری دشوار می‌شود.

در نتیجه، شورای امنیت ممکن است به‌جای آنکه کانون شکل‌گیری پاسخ مشترک به بحران‌ها باشد، به صحنه بازتاب رقابت‌های ژئوپلیتیکی تبدیل شود. این محدودیت در شرایطی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که جنگ‌ها و بحران‌های بین‌المللی به همکاری گسترده‌تر کشورها نیاز دارند.

سازمان ملل همچنان می‌تواند بستر مذاکرات دیپلماتیک، هماهنگی کمک‌های بشردوستانه و پیگیری حقوق بین‌الملل باشد، اما توان آن برای متوقف کردن منازعات یا تضمین اجرای تصمیم‌های سیاسی، به میزان زیادی به اراده دولت‌ها وابسته است.

از این منظر، بحران شورای امنیت صرفاً مساله اختلاف نظر میان اعضا نیست؛ مسئله آن است که ساختار تصمیم‌گیری این نهاد، در مهم‌ترین پرونده‌های امنیتی،

فرمانده کل نیروهای مسلح عراق خواست تا سامانه‌های پدافند هوایی پیشرفته قادر به محافظت از حاکمیت ملی و مقابله با تجاوز خارجی در نقاط مختلف عراق مستقر کند.

در شهرورماه گذشته نیز «جواد الساعدی»، عضو کمیسیون امنیت و دفاع پارلمان عراق، ضعف قابلیت‌های تسلیحاتی ارتش عراق، به‌ویژه در زمینه پهپادها و موشک‌ها را تأیید و اعلام کرد: تجهیزات نظامی سنتی دیگر

اذان صبح :۵:۰۷ اذان ظهر:۱۱:۵۹ غروب آفتاب:۱۷:۳۲ اذان مغرب:۱۷:۵۰ نیمه شب:۲۳:۱۹					
بهبان	۷-دقیقه	ماه‌شهر، بندرامام	۱۵-۲۱دقیقه	خوش‌و جزیره مینو	۲+دقیقه
ایذه	۴-دقیقه	رامشیر، نفت سفید	۲-۱۵دقیقه	بستان	۷/۵+دقیقه
بافعلک، هندیجان، هنگل، امیدیه، آغااجاری	۵-۲۱دقیقه	لالی	۵-۱۷دقیقه	هویزه، اندیشک، دزفول	۲+دقیقه
رامهرمز، اندیکا	۳-دقیقه	شوش، شادگان	۱-دقیقه	شوش دانیال، آبادان، سوسنگرد	۵/۵+دقیقه
مسجدسلیمان	۵-۲۱دقیقه	گتوند، ملاکانی	۵-۱۷دقیقه	حمیدیه، سردشت دزفول	۵+دقیقه

چرا برآوردهای آمریکا نسبت به واقعیت میدان جنگ با ایران غلط از آب درآمد؟

جنگ ایران یک واقعیت مهم را برجسته کرد: برتری نظامی آمریکا الزاماً به معنای توانایی پیش‌بینی واکنش ایران و کنترل پیامدهای جنگ نیست.

باشگاه خبرنگاران جوان: جنگ تنها میدان آزمون موشک‌ها و سامانه‌های دفاعی نیست؛ بلکه محکی برای سنجش دقت برآوردهای اطلاعاتی و توان پیش‌بینی واکنش طرف مقابل نیز به شمار می‌رود. در مهندسی قدرت جهانی، این گونه القا شده که آمریکا قدرت نخست جهان است و پس از آن کشورهایی مانند چین و روسیه قرار دارند. این تصویر از قدرت، برای تحقق اهداف قدرت‌های سلطه‌گر و فراهم کردن زمینه سلطه کم‌هزینه بر ملت‌ها، منابع و ذخایر آنان و نیز استعمار کشورها و وابسته کردن دولت‌ها ترویج شده است.

در همین چارچوب، گزارش تحقیقی رویترز در ۱۵ اکتبر ۲۰۲۶ درباره حملات ایران به زیرساخت‌های راهبردی کشورهای حاشیه خلیج فارس، تصویری متفاوت از پیامدهای جنگ ارائه می‌دهد: تصویری که نشان می‌دهد ارزیابی نتایج تقابل نظامی، فراتر از شمار حملات و تجهیزات به کارگرفته‌شده است.

زیرساخت‌های راهبردی: نقطه‌ای که محاسبات پیچیده می‌شود بر اساس بررسی رویترز، از آغاز حملات آمریکا و رژیم اسرائیل به ایران در ۲۸ فوریه ۲۰۲۶، دست کم ۱۳۵ حمله پهپادی و موشکی ایران و نیروهای هم‌پیمان‌ش به ۸۴ مرکز زیرساختی در کشورهای منطقه ثبت شده است؛ این حملات تأسیسات انرژی، مسیرهای انتقال نفت، فرودگاه‌ها و مراکز صنعتی را هدف قرار داده‌اند.

در این گزارش، بندر نفتی فجیره در امارات، تأسیسات گاز طبیعی مایع رأس لفان در قطر و ایستگاه‌های پمپاژ خط لوله نفت عربستان از جمله نقاطی معرفی شده‌اند که حملات به آنها اختلال عملیاتی و خسارت اقتصادی به دنبال داشته است.

اهمیت این موارد تنها به خسارت فیزیکی محدود نمی‌شود. زیرساخت‌های انرژی و حمل‌ونقل منطقه در شبکه‌ای به‌هم‌پیوسته فعالیت می‌کنند و اختلال در یک بخش می‌تواند بر صادرات، انتقال کالا و هزینه‌های اقتصادی بخش‌های دیگر نیز اثر بگذارد. به همین دلیل، ارزیابی پیامدهای جنگ بدون توجه به وابستگی متقابل این زیرساخت‌ها، تصویر کاملی از هزینه‌های درگیری ارائه نمی‌دهد.

برتری تسلیحاتی آمریکا؛ تضمینی برای کنترل پیامدهای جنگ نیست

یکی از نکات مهم در بررسی جنگ ایران، تفاوت میان برخورداری از تجهیزات پیشرفته و توانایی کنترل همه پیامدهای یک درگیری است. آمریکا از ظرفیت گسترده اطلاعاتی و نظامی برخوردار است، اما این برتری به‌خودی‌خود به معنای مصون ماندن زیرساخت‌های منطقه یا جلوگیری از گسترش خسارات اقتصادی نیست.

گزارش رویترز نشان می‌دهد که حملات به مراکز حیاتی منطقه، حتی در شرایط برتری نظامی آمریکا، توانسته‌اند اختلال‌هایی فراتر از محدوده یک هدف مشخص ایجاد کنند. این مسئله ضرورت بازنگری در برآوردهایی را برجسته می‌کند که هزینه‌های جنگ را عمدتاً در چارچوب خسارت‌های مستقیم به طرف مقابل محاسبه می‌کنند. برای واشنگتن، مسئله فقط میزان خسارت واردشده به ایران نیست؛ بلکه هزینه‌های حفاظت از زیرساخت‌های متحدان، پیامدهای اختلال در بازار انرژی و دشواری مدیریت یک درگیری منطقه‌ای نیز در محاسبات اهمیت دارد.

دقت حملات و اهمیت ارزیابی اطلاعاتی

در جنگ‌های امروز، شناسایی یک هدف تنها مرحله نخست عملیات است. ارزیابی میزان اهمیت آن هدف، پیش‌بینی واکنش طرف مقابل و برآورد پیامدهای احتمالی حمله نیز بخشی از محاسبات راهبردی محسوب می‌شود.بررسی رویترز از آسیب‌های واردشده به برخی تأسیسات منطقه، بر اهمیت این موضوع تأکید دارد که خسارت به تجهیزات کلیدی می‌تواند عملکرد یک مجموعه صنعتی را مختل کند؛ حتی اگر تمام تأسیسات آن به‌طور کامل تخریب نشده باشند.

پیامد راهبردی جنگ برای ایران و آمریکا

برای ایران، توان وارد کردن خسارت به زیرساخت‌های راهبردی منطقه نشان می‌دهد که بررسی توازن نظامی را نمی‌توان تنها به مقایسه تعداد تجهیزات یا سطح فناوری دو طرف محدود کرد. موقعیت جغرافیایی، پیوندهای اقتصادی منطقه و آسیب‌پذیری زیرساخت‌های حیاتی نیز در محاسبه هزینه‌های جنگ نقش دارند.در مقابل، برای آمریکا نیز برتری نظامی زمانی به دستاورد راهبردی تبدیل می‌شود که اهداف تعیین‌شده محقق شوند و هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیم عملیات از کنترل خارج نشوند.آن‌چه مشخص است این است که آمریکا با وجود حملات و تروروهای که انجام داد، در دستیابی به اهداف سیاسی اصلی مورد نظر خود از این جنگ و در صدر آن سرنگونی نظام ایران، ناکام ماند. آمریکا از یک سو اعلام می‌کند که زیرساخت‌های هسته‌ای ایران را برچیده است، اما از سوی دیگر، همچنان خواستار دستاوردی در این پرونده است؛ گویی مطالبات اصلی دقیقاً – همانند پیش از جنگ– تغییر نکرده و باقی مانده است. شاید مهم‌ترین اشتباه آمریکا در برآورد محاسباتی رفتار مردم ایران بود که تصور می‌کردند با توجه به تصویرسازی‌های نادرست از ملت ما، وقتی جنگ را علیه ملت ما آغاز می‌کنند، مردم ما در کنار متجاوز قرار می‌گیرند، در حالی که در جنگ، ملت ما متحد و منسجم و یکپارچه در کنار ساختارها و نهادها و نظام سیاسی قرار گرفت و در مقابل دشمن ایستاد. اشتباه محاسباتی دیگر آمریکایی‌ها این بود که برآورد درستی از نیروهای مسلح ما نداشتند، برآورد درستی از قدرت تهاجمی ما نداشتند، تصور می‌کردند که جمهوری اسلامی نیروهای مسلحش ناتوان هستند و از اراده ملی برآورد درستی نداشتند، و مهم‌تر اینکه غافل از این بودند که دست قدرت خدا بالا سر ملت ایران است و ملتی که در مقابل سلاطین و زورگویان و زورفان عالم جهاد فی سبیل الله می‌کند، خداوند این ملت را یاری می‌کند.